

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kamily Drábkové a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Jiřího Straky ve věci

žalobce: **Finanční úřad pro Pardubický kraj, IČO 72080043**
sídlem Boženy Němcové 2625, 530 02 Pardubice

proti

žalovaným

1) [redacted], narozena [redacted]

bytem [redacted]

zastoupené obecným zmocněncem

[redacted],

narozeným [redacted],

[redacted]

2) [redacted], narozený [redacted]

bytem [redacted]

zastoupené obecným zmocněncem

[redacted],

narozeným [redacted],

[redacted]

o relativní neúčinnost právního jednání, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 18.8.2022, č. j. 12 C 31/2021-256

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se mění** v odstavci I. výroku takto:

Určuje se, že Smlouva o změně majetkového režimu manželů spočívající zúžení rozsahu společného jmění manželů ze dne 28.8.2019, uzavřená mezi [redacted], narozeným [redacted] a žalovanou č. 1), kterou [redacted], r. č. [redacted], bytem [redacted] vyloučil ze společného jmění manželů nemovité věci: pozemek evidovaný jako stavební parcela č. [redacted] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. [redacted] rodinný dům, pozemek evidovaný jako pozemková parcela č. [redacted] – orná půda, pozemek evidovaný jako pozemková parcela [redacted] – orná půda, vše zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted] na LV č. [redacted] pro obec [redacted], katastrální území [redacted] a movité věci: osobní automobil tovární značky Volkswagen, obchodní označení CADDY, RZ: [redacted], barva modrá metalíza, VIN: [redacted] je vůči žalobci právně neúčinná a v odstavci III. výroku takto: Určuje se, že převod automobilu Audi A6 AVANT, RZ: [redacted] z vlastníka [redacted], r. č. [redacted], bytem [redacted] na žalovanou č. 2) ze dne 5.8.2019 je vůči žalobci právně neúčinná.

II. Odvolání žalobce proti odstavci II. výroku rozsudku soudu prvního stupně **se odmítá**.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

IV. Žalovaná č. 1) je povinna zaplatit soudní poplatek v částce 10 000 Kč České republice na účet Okresního soudu v Písku do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Žalované č. 1) a c. 2) jsou povinny zaplatit společně a nerozdílně soudní poplatek 4 000 Kč České republice na účet Okresního soudu v Písku, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, jíž se žalobce domáhal určení právní neúčinnosti jednání [redacted] a žalovaných č. 1) a č. 2), blíže popsanych v odst. I. výroku tohoto rozsudku, naopak určil, že Smlouva o změně majetkového režimu manželů, spočívající v zúžení rozsahu společného jmění manželů ze dne 28.8.2019 (dále jen Smlouva), uzavřená mezi [redacted] a žalovanou č. 1), pokud jí [redacted] vyloučil ze společného jmění manželů osobní automobil tovární značky Audi, obchodní označení A4 AVANT, RZ: [redacted], barva černá metalíza, VIN: [redacted], je vůči žalobci právně neúčinná a rozhodl o povinnosti žalovaných nahradit žalobci náklady řízení. Po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalovaná č. 1) a [redacted] (dále dlužník) byli manželé, žalovaná č. 2) je jejich dcerou. Tehdejší manželé [redacted] předmětnou Smlouvou, sepsanou formou notářského zápisu, vyloučili se svého společného jmění manželů shora uvedené věci nemovité a movité a k nemovitým věcem bylo ve prospěch dlužníka zřízeno věcné břemeno jejich bezplatného a doživotního užívání. Žalobce dodatečnými platebními výměry a platebními výměry doměřil dlužníkovi daň z příjmů za léta 2016 až 2018 a k jejich vymáhání vydal následně exekuční příkazy srážkou ze mzdy u společnosti [redacted] příkázáním pohledávky z účtů u České spořitelny. Žalovaná č. 1) však již není vlastníci předmětných nemovitostí, ty vlastní [redacted]. Žalované č. 2) dlužník hradil školu a kapesné. Měl dispoziční právo k účtu žalované č. 1) č. [redacted] přinejmenším v období od 1.6.2021 do 4.10.2021. Žalovaná č. 1) umožnila dlužníkovi mít hlášen do února 2020 trvalý pobyt v nemovitostech v [redacted]. Na této adrese byl také zastižen pracovníkem správce daně dne 12.3.2020. Od 2.1.2020 do 13.4.2021 byl dlužník zaměstnancem společnosti [redacted], jejíž jednatelkou je [redacted] (nyní [redacted]), která koupila zmíněné

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

nemovitosti od žalované č. 1) kupní smlouvou ze dne 13.5.2021 a na jejíhož manžela převedla žalovaná č. 2) dne 17.3.2021 osobní automobil. Žalovaná č. 1) převedla vozidlo Volkswagen CADDY dne 16.7.2021 na [REDACTED]. Na účet dlužníka byla uhrazena kupní cena 2 060 000 Kč z prodeje pozemků dne 4.11.2019 manželi [REDACTED] (pozemky, které nejsou předmětem tohoto řízení – poznámka odvolacího soudu). Žalovaná č. 1) vrátila ve splátkách od léta 2021 do zimy 2021 z peněz za prodej domu [REDACTED] půjčku v částce téměř 5 000 000 Kč. Soud prvního stupně s odkazem na § 589 odst. 1 a § 590 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále o.z.) dospěl k závěru, že dlužníkovi vznikla daňová povinnost k dani z příjmu za léta 2016, 2017 a 2018 podle § 3 daňového řádu již prvním dnem zdaňovacího období jako tzv. latentní „daňová povinnost“, která není vymahatelná a není konkretizovaná. Koncem zdaňovacího období pak vznikla nesplatná daňová pohledávka, jejíž výše není najisto postavena až do vyměření (doměření) daně, což podle rozhodovací praxe soudů znamená, že pohledávky na daních vznikají současně se vznikem daňové povinnosti, tj. u daně z příjmů fyzických osob okamžik získání příjmu (výnosu), který podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podléhá dani. Žalobce jako věřitel disponuje splatnou a vymahatelnou pohledávkou za dlužníkem a jestliže dlužník uzavřel dne 28.8.2019 se žalovanou č. 1) předmětnou Smlouvu, kterou vyloučil ze společného jmění manželů nemovité a movité věci a dále též převedl na žalovanou č. 2) automobil Audi A6 AVANT, zkrátil možnost věřitele domoci se své pohledávky, přičemž zmíněné úkony učinil ve prospěch osob blízkých, jimiž jsou obě žalované. Dlužníkův úmysl zkrátit věřitele musel být žalovaným znám, když žalovaná č. 1) sice tvrdila, že hospodařili odděleně a o příjmech manžela jí nebylo nic známo, současně však uvedla, že pracuje v [REDACTED], domů jezdí na víkendy, vzal si hypoteční úvěr na koupi nemovitostí, jelikož má vyšší příjem než ona a navíc se připojila jako spoludlužník k úvěru v roce 2018 a hlídala dodržování splátek, některé i sama platila. Rovněž okolnost, že se dlužník a žalovaná č. 1) dohodli na vypořádání společného jmění manželů v souvislosti se zamýšleným rozvodem, k němuž nedošlo, přičemž následně předmětnou Smlouvou zúžili své společné jmění manželů tak, že veškeré movité a nemovité věci se staly vlastnictvím žalované č. 1) za současného zřízení věcného břemene ve prospěch dlužníka, spočívajícího v bezplatném a doživotním spoluužívání nemovitých věcí, které dle jejich čestného prohlášení byly do 1.1.2019 vlastnictvím dlužníka, svědčí o vědomosti žalované č. 1) o dlužnických závazcích. Žalované č. 2) dlužník hradil náklady spojené se školou a kapesné. Žalovaná č. 1) bydlí u žalované č. 2), takže lze dovodit jejich vzájemný úzký vztah a nelze předpokládat, že by žalovaná č. 2) nevěděla o majetkových poměrech svých rodičů. Nepřímo pak vědomost žalované č. 1) o úmyslu dlužníka vyplývá i z existence jeho dispozičního práva k jejímu účtu č. [REDACTED], ve zřízení věcného břemene v jeho prospěch na nemovitostech, které jsou předmětem tohoto řízení a umožnění přihlášení se k trvalému pobytu v nich, zaměstnanecký vztah dlužníka ke společnosti [REDACTED], okolnost, že nemovitosti koupila od žalované č. 1) jednatelka této společnosti [REDACTED], na jejíhož manžela byl žalovanou č. 1) převeden automobil AUDI A6 AVANT, převod vozu Volkswagen CADDY na [REDACTED], úhrada kupní ceny za pozemky prodané třetím osobám ze společného jmění manželů [REDACTED] na účet dlužníka, hlášení obou žalovaných k trvalému pobytu v nemovitostech v [REDACTED] i po jejich prodeji. Soud shledal důvodnou žalobu vůči žalované č. 1), pokud jde o osobní automobil tov. zn. AUDI A4 AVANT, když jí jako osobě blízké dlužníkovi musela být známa jeho majetková a finanční situace. Žalované neprokázaly, že nevěděly, potažmo nemusely vědět, o úmyslu dlužníka zkrátit žalobce, neboť jim musela být známa jeho majetková a finanční situace. Zmíněná právní jednání jsou proto vůči žalobci právně neúčinná. Co se týká nemovitostí zapsaných na LV č. [REDACTED] a osobního automobilu tov. zn. Volkswagen CADDY, chybí žalované č. 1) pasivní legitimace, neboť již není jejich vlastníkem. S odkazem na judikaturu (rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 3925/2010 a 30 Cdo 830/2006), podle níž žaloba může být úspěšná jen tehdy, byla-li podána vůči osobě, s níž nebo v jejíž prospěch byl právní úkon učiněn, byla žaloba vůči žalované č. 1) zamítnuta. Obdobně pak zamítl soud prvního stupně žalobu vůči žalované č. 2), co se týká automobilu AUDI

A6 AVANT, jelikož i tohoto svého vlastnictví pozbyla. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a uloženo žalobci jako procesně neúspěšnému nahradit náklady řízení procesně úspěšným žalovaným, spočívající v paušální náhradě nezastoupeného účastníka podle vyhl. č. 254/2015 Sb.

2. Proti tomuto rozsudku se v plném rozsahu včas odvolal žalobce, podle něhož zamítnutí žaloby pro nedostatek pasivní legitimace žalované č. 1) není správné, neboť prvoinstanční soud se opřel o judikaturu vztahující se ještě k předchozí právní úpravě, § 42a zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, přestože v novém občanském zákoníku již není pasivní legitimace omezena na prospěch účastníka. Manželka i dcera dlužníka, které měly majetek v době podání žaloby ve vlastnictví, se jej postupně začaly účelově zbavovat, aby právně v jejich vlastnictví nebyl, přesto však i nemovitosti převedené na třetí osobu obě nadále užívaly a měly tam trvalý pobyt i téměř po roce od prodeje. Po podání žaloby došlo k převodu automobilu AUDI A4 AVANT ze žalované č. 1) na [redacted] a k převodu automobilu AUDI A6 AVANT (ze žalované č. 2)) na [redacted], který jej dále převedl na [redacted]. Nemovité věci převedla žalovaná č. 1) na [redacted] (nyní [redacted]), která je postupně převedla na další osoby, a to parc. č. [redacted] kupní smlouvou ze dne 10.3.2022 na [redacted], který ji kupní smlouvou ze dne 30.6.2022 dále převedl do podílového spoluvlastnictví [redacted] a [redacted]. Parc. č. [redacted], jejíž součástí je stavba rodinného domu č. p. [redacted] a parc. č. [redacted] převedla [redacted] na [redacted] kupní smlouvou z 8.9.2022. Rovněž byl převeden vůz Volkswagen CADDY na [redacted]. Žalované se tak zbavily majetku zjevně v úmyslu zmařit dosažení účelu odpůrcí žaloby, která byla podána 1.2.2020, první jednání soudu se však uskutečnilo až 30.3.2022 z důvodu omluv žalované č. 1). Její jednání, jímž se zbavovala majetku, je absolutně neplatné. Obdobně dovodil Nejvyšší soud ve svém rozsudku 21 Cdo 3663/2017, ze dne 9.1.2018, i v poměrech nové právní úpravy s odkazem na dřívější judikaturu, která dospěla k závěru, že převede-li žalovaný majetek získaný odporovatelným právním úkonem na další osobu až poté, co byla proti němu podána odpůrcí žaloba, tedy zjevně v úmyslu zmařit účel odpůrcí žaloby, jde o neplatný právní úkon, který nemůže mít za následek změnu majitele hodnot nabytých odporovatelným právním úkonem. Za této situace je tedy i nadále dobře možné uspokojení věřitele z toho, co odporovatelným právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku, neboť tomu, v jehož prospěch dlužník odporovatelný právní úkon učinil, takto nabyté majetkové hodnoty stále patří. Věřitel má proto právo, aby bylo soudem určeno, že je vůči němu tento právní úkon neúčinný. Nejvyšší soud současně konstatoval použitelnost svého závěru i pro současnou právní úpravu, neboť i za současné právní úpravy je rozpor se zákonem nebo s dobrými mravy důvodem neplatnosti právního jednání (srov. § 580 odst. 1 o.z.), a to i za podmínek uvedených v ust. § 588 o.z. – neplatnosti absolutní. K neplatnosti právního úkonu pro rozpor s dobrými mravy odkázal žalobce na rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 4.12.2009, sp. zn. 21 Cdo 4855/2007 nebo ze dne 20.1.2011, sp. zn. 30 Cdo 2710/2010 a další, z nichž plyne, že právní úkon se přičí dobrým mravům, jestliže se jeho obsah ocitne v rozporu s obecně uznávaným míněním, které ve vzájemných vztazích mezi lidmi určuje, jaký má být obsah tohoto právního úkonu tak, aby byl v souladu se základními zásadami právního řádu demokratické společnosti, a to bez ohledu na smluvní volnost (svobodu), bez ohledu na to, kdo rozpor s dobrými mravy zavinil a na to, zda druhá strana byla při vzniku smlouvy v dobré víře. Soud prvního stupně pochybil, pokud se nezabýval tím, zda nejsou právní úkony žalovaných jakožto primárních odpůrců neplatné (absolutně neplatné), což je povinen učinit z úřední povinnosti. Tomuto názoru odpovídá i právní úprava o.z., který v ust. § 599 odst. 2 stanoví, že vyhoví-li soud žalobě, má rozsudek účinky i proti osobám, které po provedení poznámky nabyly věc nebo právo k věci v takovém seznamu zapsané. Nedává proto smysl, aby soud odmítl žalobu pro nedostatek pasivní legitimace z důvod převodu vlastnictví věci na třetí osoby, když jedním z účinků poznámky neúčinnosti právního jednání je právě působení i vůči třetím osobám, jehož je dosaženo při kladném rozhodnutí proti odpůrci, na kterého byl odporovatelným způsobem převeden majetek dlužníka. Žalobce se může relativní

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

neúčinnosti domáhat i vůči právním nástupcům primárního odpůrce, je však vždy nutné rozhodnout i o relativní neúčinnosti právního jednání dlužníka vůči primárnímu odpůrci, což rovněž vyvrací závěr soudu o nedostatku pasivní legitimace žalovaných. Řízení je zatíženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a to nedostatečným poučením žalobce; ve smyslu § 118a o.s.ř. byl soud povinen poučit žalobce o hrozícím neúspěchu ve sporu v rámci zásady předvídatelnosti soudního rozhodování ve vztahu k závěru o nedostatku pasivní legitimace žalovaných. Žalobce, který celou dobu řízení vycházel z toho, že žalované jsou pasivně legitimovány, byl rozhodnutím překvapen a nemohl na ně nijak procesním způsobem reagovat. Soud při jednání dne 21.7.2022 z vlastní iniciativy provedl důkaz výpisem z katastru nemovitostí, z něhož vyplynulo, že žalovaná č. 1 předmětné nemovitosti prodala, avšak ani tehdy soud žádné poučení žalobci neudělil ani jej nevyzval k doplnění a vylíčení rozhodných skutečností, proto také nebylo zjištěno, že vlastníkem osobního automobilu AUDI A4 AVANT již není žalovaná č. 1), ale [REDAKCE]. Výrok II. rozsudku je proto neupotřebitelný, neboť i ve vztahu k automobilu AUDI A4 AVANT je třeba posoudit všechny převody s ohledem na případnou neplatnost právních úkonů provedených žalovanými. Navrhl proto, aby odvolací soud odvoláním napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

3. Žalované nesouhlasily s odvolacími námitkami žalobce, uváděly, že majetku se po podání žaloby zbavovaly z důvodu existence mnoha dluhů po dlužníkovi, které bylo třeba uhradit. Automobil Volkswagen CADDY byl převeden na [REDAKCE] pouze k zajištění zápůjčky, po jejímž vyplacení byl převeden zpět na žalovanou č. 1). Navrhovaly, aby prvoinstanční rozsudek byl odvolacím soudem potvrzen.
4. Odvolací soud projednal věc v mezích vyplývajících z odvolání (§ 212 o.s.ř.) a přezkoumal napadený rozsudek podle § 212a odst. 2, 3 a 5 a § 205 odst. 2 o.s.ř., přičemž přihlížel k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci podle § 212a odst. 6 o.s.ř.
5. Odvolání žalobce vůči zamítavým výrokům prvoinstančního rozsudku je důvodné.
6. Zcela správné jsou závěry soudu první instance o existenci vykonatelné pohledávky žalobce za dlužníkem [REDAKCE] ve smyslu § 589 odst. 1 o.z., jak jsou popsány v odůvodnění jeho rozhodnutí, na něž je možno v této části plně odkázat. Odvolací soud se též zcela ztotožňuje se závěrem o tom, že právní jednání dlužníka a žalovaných, jak předmětná Smlouva, tak i převod automobilu AUDI A6 AVANT, jsou právními jednáními zkracujícími uspokojení vykonatelné pohledávky věřitele ve smyslu § 589 o.z. Jde o bezúplatná právní jednání, k nimž došlo mezi osobami blízkými, jak je definuje § 22 odst. 1 o.z., podle něhož osoba blízká je příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel, nebo partner podle jiného zákona upravujícího registrované partnerství (dále partner); jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní, má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí.
7. Podle § 590 odst. 1 písm. c) o.z. se může věřitel dovolat neúčinnosti právního jednání vůči osobám blízkým za splnění podmínky, že druhé straně v době, kdy se právní jednání stalo, dlužníkův úmysl zkrátit věřitele znám nebyl a ani znám být nemusel. Závěry, které učinil po rozsáhlém dokazování soud prvního stupně v tomto směru jsou zcela správné, odvolací soud se s nimi plně ztotožňuje a pro stručnost i zde odkazuje na odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí.
8. Není však správný právní názor soudu prvního stupně o zamítnutí žaloby pro nedostatek pasivní legitimace žalovaných č. 1), pokud jde o nemovité věci v k.ú. [REDAKCE] a osobní automobil Volkswagen CADDY (konkretizované v odst. I. výroku napadeného rozsudku) a č. 2), pokud se týká osobního automobilu AUDI A6 AVANT (odst. III. výroku napadeného rozsudku). Není pochyb o tom, že žalované předmětné věci převedly na třetí osoby až po podání žaloby. Žaloba došla soudu dne 1.12.2020, žalovaná č. 1) byla doručena dne 26.2.2021 a žalovaná č. 2) byla doručena dne 12.2.2021. Prodej nemovitostí žalovanou č. 1) [REDAKCE] (nyní

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

██████████) se uskutečnil dne 13.5.2021 a převod osobního automobilu Volkswagen se uskutečnil 16.7.2021. Žalovaná č. 2 převedla osobní automobil AUDI A6 panu ██████████ dne 17.3.2021. Zmíněná právní jednání tedy byla uskutečněna nejenom po podání žaloby, ale dokonce až po jejím doručení oběma žalovaným, tedy v době, kdy byly nepochybně vyrozuměny o tom, že žalobce napadá právní jednání, jimiž tento majetek samy nabyly.

9. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 21 Cdo 3663/2017, na něž poukazuje ve svém odvolání žalobce, a které vychází ze starší judikatury a promítá se i do další rozhodovací činnosti, reflektující již současně platnou právní úpravu o.z. (sp. zn. 24 Cdo 2187/2019, 21 Cdo 727/2018, 21 Cdo 729/2016) považuje za rozhodný okamžik pro posouzení platnosti právního jednání (dříve právního úkonu) okamžik podání odpůrcí žaloby. Jestliže žalovaný převede majetek získaný odporovatelným právním úkonem na další osobu po tomto okamžiku, je v takovém jednání shledáván zjevný úmysl zmaření účelu žaloby a jde o neplatný právní úkon ve smyslu tehdejšího § 39 obč. zák. jako právní úkon který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází, anebo se přiči dobrým mravům. V takovém případě není následkem takového úkonu změna majitele hodnot nabytých odporovatelným právním úkonem a je i nadále možné uspokojení věřitele z toho, co odporovatelným právním úkonem ušlo z dlužníkovu majetku, jelikož tomu, v jehož prospěch dlužník odporovaný právní úkon učinil, takto nabyté majetkové hodnoty stále patří Věřitel tak má právo, aby bylo soudem určeno, že tento právní úkon je vůči němu právně neúčinný. Tento závěr se uplatní i na převody majetku získaného odporovatelným právním úkonem na další osobu, k nimž došlo až po 31.12.2013, jelikož i za současné právní úpravy je rozpor se zákonem nebo s dobrými mravy důvodem neplatnosti právního jednání (§ odst. 1 o.z.) a to i za podmínek uvedených v § 588 o.z. neplatnosti absolutní.
10. Uvedená judikatura dopadá přesně na projednávanou věc a na jejím základě je nutno uzavřít, že žalovaná č. 1) i žalovaná č. 2) jsou v řízení pasivně věcně legitimovány, jelikož majetek nabytý právními jednáními, které jsou předmětem posouzení, a která mají znaky odporovatelného jednání uskutečněného mezi osobami blízkými, u nichž se předpokládá vědomost o úmyslu dlužníka zkrátit věřitele, převedly na třetí osoby poté co byla vůči nim podána odpůrcí žaloba, resp. poté, co jim tato žaloba byla doručena, tedy v okamžiku, kdy prokazatelně věděly o zahájeném soudním řízení. Jejich úmysl zmařit účel této žaloby je nepochybný, jde tak o absolutně neplatná právní jednání dle § 588 o.z. Žaloba je tak důvodná.
11. S ohledem na právní názor odvolacího soudu pak není nutno zabývat se žalobcovou odvolací námitkou o nesplnění poučovací povinnosti prvoinstančního soudu k otázce pasivní legitimace. Žalobci pak, ve vztahu k jeho argumentaci, že pro nedostatek poučení nebylo mimo jiné zjištěno, že vlastníkem jednoho z osobních automobilů již není žalovaná č. 1, považuje odvolací soud za potřebné zdůraznit, že ve sporném řízení má povinnost tvrdit a navrhopvat k tvrzením důkazy primárně účastník řízení. Soud může provést jiné než účastníky navržené důkazy pouze tehdy, je-li to potřebné ke zjištění skutkového stavu a současně, vyplývají-li z obsahu spisu. Pokud účastníci žádné důkazy neoznačí, vychází při zjišťování skutkového stavu z důkazů provedených. (§ 120 o.s.ř.). Je tedy především věcí žalobce, aby formuloval příslušná tvrzení a nabídl k nim důkazy. Soud nemůže suplovat iniciativu účastníka řízení ani za něho domýšlet možné varianty dění. Tvrzení o opakovaných převodech předmětných movitých i nemovitých věcí v průběhu řízení před soudem prvního stupně na třetí osoby navíc žalobce uplatnil až v odvolacím řízení a odvolací soud by k nim stejně nemohl přihlížet, neboť se jedná o nepřípustné novoty ve smyslu § 205a o.s.ř.
12. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně změnil podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. v odst. I. a III. výroku tak, že žalobě vyhověl.
13. Odvolání žalobce proti vyhovujícímu výroku prvoinstančního rozsudku (odstavec II. výroku) však je podáno osobou, která není k jeho podání oprávněna, tudíž bylo podle § 218 písm. b) o.s.ř. odmítnuto. Subjektivní legitimace k podání odvolání náleží pouze účastníku, jemuž nebylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

výrokem rozhodnutí soudu prvního stupně vyhověno, případně jím v jeho právní sféře byla způsobena určitá újma. Žalobce se sice odvolává proti výroku rozhodnutí, z jeho argumentace ovšem plyne, že se zněním výroku souhlasí, není spokojen pouze s odůvodněním rozhodnutí. K nápravě vad odůvodnění je určen jiný procesní prostředek, oprava odůvodnění (§ 165 o.s.ř.).

14. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 ve spojení s § 146 odst. 3 a § 224 odst. 1 o.s.ř. Neúspěšné byly žalované, žalobce byl ve věci úspěšný, v části předmětu řízení se však odvolával nedůvodně. Je spravedlivé, aby se tato situace odrazila ve výroku, podle něhož žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nemá.
15. Výroky o povinnosti žalovaných zaplatit soudní poplatek jsou odůvodněny přechodem poplatkové povinnosti dle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Jelikož žalobce je v řízení od placení soudního poplatku ze zákona osvobozen (§ 11 odst. 2 písm. a/), v rozsahu jejich neúspěchu tak přechází povinnosti k zaplacení soudního poplatku na žalované. Pro žalovanou č. 1) to znamená zaplacení soudního poplatku 10 000 Kč podle položky 4 bod 1., písm. a) Sazebníku soudních poplatků (z nároku týkajícího se nemovitých věcí) a pro obě žalované společně a nerozdílně zaplacení soudního poplatku 4 000 Kč podle položky 4 bod 1., písm. c) Sazebníku soudních poplatků (z nároku týkajícího se osobních automobilů).
16. Lhůta k plnění je žalovaným stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř.
17. Nad rámec odůvodnění odvolací soud ještě uvádí, že rozhodnutí o odvolání žalované č. 2), která nesplnila svou poplatkovou povinnost ve smyslu § 4 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích náleží v první instanci okresnímu soudu, jemuž je věc za tím účelem vrácena.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR v Brně do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení rozsudku, u Okresního soudu v Písku, pouze však za podmínek § 237 o.s.ř.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna řádně a včas, může se oprávněný domáhat jejího splnění na návrh soudním výkonem rozhodnutí či exekucí.

České Budějovice 10. března 2023

Mgr. Kamila Drábková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.